

Edebiyat Defteri

Abdulkadir BOSTAN

-Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
16 Kasım 2024 Cumartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

••••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/418229/.html>

••••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/418501/.html>

•••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/418868/.html>

•••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/419187/.html>

””

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/419433/.html>

•••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/419635/.html>

•••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/419784/.html>

•••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/420062/.html>

•••••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/420338/.html>

•••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/422005/.html>

•••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/422795/.html>

•••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/424768/.html>

•••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/433097/.html>

•••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/435898/.html>

•••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/437501/.html>

•••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/438260/.html>

••••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/440510/.html>

•••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/443226/.html>

•••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/443894/.html>

•••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/444197/.html>

••••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/445675/.html>

•••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/446765/.html>

•••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/448220/.html>

•••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/449066/.html>

•••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/450839/.html>

•••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/451611/.html>

•••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/455007/.html>

•••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/456379/.html>

•••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/457146/.html>

•••••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/458910/.html>

••••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/460439/.html>

•••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/461234/.html>

•••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/464373/.html>

•••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/466751/.html>

•••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/468023/.html>

•••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/470491/.html>

•••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/474416/.html>

•••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/477522/.html>

•••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/482045/.html>

•••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/486130/.html>

•••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/488099/.html>

•••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/491070/.html>

•••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/493647/.html>

•••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/497274/.html>

•••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/500625/.html>

•••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/503585/.html>

•••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/509048/.html>

••••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/513862/.html>

•••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/524758/.html>

•••••

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/531797/.html>

XXXXX

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1096517/xxxxx.html>

XXXXX

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1102363/xxxxx.html>

XXXXXXXXXX

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1107343/xxxxxxxxx.html>

XXXXXXXXXXXX

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1123276/xxxxxxxxxxx.html>

XXXXXXXXXX

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1154018/xxxxxxxxx.html>

XXXXXX

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1173923/xxxxxx.html>

XXXXXXXXXXXX

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1192596/xxxxxxxxxx.html>

XXXXX

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1238790/xxxxx.html>

XXXXX

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1261901/xxxxx.html>

XXXXX

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1292227/xxxxx.html>

XXXXXXXXXXXX

ölüm; gökten inen ince bir rötüş
dalım yok diyene de, konan bir kuş

ölüm; gölge oyununda son perde
ve son deva şu yaşam denen derde

ölüm; kalp içinde saklı kördüğüm
Azrail de bir mühür son gördüğüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1304253/xxxxxxxxxx.html>

Hamdi Bey

[italik]güldük sonra
senin kadar kalın dudaklı olmasa da, çok güldük palyaço
süsümüz olsun istedik şu yüzümüzün çirkinliğine
kim demişti hatırlamıyor zihnim
bir peygamber mi
yoksa bizim gibi kendi yüzünden umudunu kesmiş biri mi
gülüşler yüzün süsüdür, diye[/italik]

çocukluğumda attığım taş neden halen havada
yoksa ilk defa, yerçekimden uzak bir yere mi denk geldim
oysa yerçekimi Hamdi Bey
yerçekimi benim ikiz kardeşim
bilirsin çekip çekip durur ruhumu olmayan yakasından
bu yüzden değil mi, ruhum bedenimden uzak bir sandal gibi yalpa
üvey bir baba gibiyim kendi kendime, ellerim kalbime hep aynı eziyet
artık manastırın önünde el elle vermiş
ihtimallerin kapısında bekleyen bir halkın yüzü değilim
elleri hiç olmadım, belki biraz kalp kalbe gelmişliğimiz var, hepsi bu
hani bir zamanlar yaşamın ağzında birikmiş edepsiz bir küfür gibiydim
halen öyleyim, ne zaman bana seslense, kulağını tıkıyor dünya
hani, sürekli hiç çıkamadığım o dik yokuşları inerken / ya da
insanların, hayatın ve aşkın kurallarını anlamadığım zamanlarda
ağaçlarla konuşurken bulurdun ya beni
-halen öyleyim...

öyle büyük sorularım hiç olmadı
[italik]"ölüme secde eden insan
ölümü yaratana neden secde etmez"[/italik] diye sormuştum
devlet ve devletçi halk
bunu devlete silah çekmek olarak geçti tutanaklara
ben dedim memur değilim, sene doksanlar
idam gömleği giymek özgürlüktür dediler, kelepçeleysin cümlelerini
sonra sen çıkıp gelmiştin, üzerinde memur ceketi, bıyık ve gözlük
devlet demiştin, çocuklar gibidir, palyaçolara bayılırlar
düşünceleri kahkahalarla bağırmağı öğretmiştin bana
ama ne gülmüştük, sanki nezarethanede değil de nezakethanedeydik
ama ne gülmüştük Hamdi abi, alayına ağız dolusu..
hani, biraz sokak lambasıydık, hep aynı sokağı bekleyen
evlerinin ışığı bir yansa, tüm İstanbul aydınlanır, dediğin sevdan
hele bir de perdesi kımıldasa, bilirdim kalbin kımıl, kımıl olurdu
adı neydi sahi Ayten miydi,
sırf sırtımız okumuş olsun diye yaslandığımız, o üniversitenin duvarına

-şu iki kıta şiiri yazmıştın..

[italik]bir manzara çiz bana..... gözleri, kalpten kilitli
içinde İstanbul olsun.....endamı İstanbul aynası
gümüş cumbalı evleri.....ince kıyım boğaz edası
arnavut kaldırımları ile.....saçları rüzgara dalgalı
eski bir şarkı İstanbul.....kirpiklerinde kuş sürüsü
varoşlarında çingene edası.....elbisesinde mor menevşeler
sevdaların en utangacı olsun.....Ayten gibi, adı bende saklı...[/italik]

ben halen senin o aşık oluşuna aşığım Hamdi abi
o zamanlar, yani doksanlarda, aşkın platonikliği yoktu
ya biz bilmeyecek kadar efkarlıydık
ya da sokak lehçesinden başka, yani ecnebice bilmezdik bu kadar
öyle dümdüz, adam gibi sevmek vardı, duvardan duvara
emek vardı, sadakat vardı, saygı vardı, "al yazmalım" vardı
ay ışığı diye bir şey vardı, yâr saçına ördüğümüz

en son kendi düğününde görmüştük Ayten'i
ha bire gülümsüyordu, tıpkı bizim palyaço gibi
acaba diyorum şimdi, sen mi öğretmiştin ona da
-içindeki zindanda "evet" derken, alkışlara inat kakhaha atmayı...

şimdi devirler devrildi şehirlerin üzerine
yani bildiğin gibi bir devriliş değil, sanki yeniden evriliş bu
bize hiç anlatılmayan o masalda kaybolduk Hamdi abi
asfalt bir tek yollara, şehirlere dökülmedi, içimize döküldü en çok
kız kardeşimin bez bebeğini sevdiği kadar, kimse kimseyi sevmiyor inan
o küheylanlar yok artık, eğri büğrü atlar koşuyor içimizde
masumiyet zincire vurulmuş, zülüm revaçta şahlanıyor
kimse gülmüyor artık, herkes öyle bir konuşuyor, öyle bir konuşuyor ki
sanki dillerinde tanrı ayetleri, samimiyet askıda artık, ekmek niyetine
kimse senin gibi ne saz çalıyor
ne de gülpembe'yi senin gibi söylüyor, gül kendi pembesine sevdalı gibi
ne de kimse sevdası gelin giderken ellere, ardından dua ediyor
-senin kalbin gibi...
ah be Hamdi abi
sen ne güzel bir adamdın
ne güzel öldün öyle
hani o talih kuşunu vuran avcıyı arıyordun ya,
onu ben de henüz bulamadım
fakat sen rahat uyu
gıyabında kakhahalarla gülüp duruyoruz, bizim palyaçoyla
-dimi palyaço...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1311939/hamdi-bey.html>

Bu değilmiş

[italik] bugün menüde ne var garson
ek sağlamından bi acı daha, varalım yaşamın tadına [/italik]

bu değilmiş
tam da buymuş diyecektim ki
kursaağıma bir merdiven daha dayadı sevilmeğ adlı kle
bunca basamağa kalbim dayanmaz dedim, az ötede şiirleşin lütfen
kalbim bir türlü beceremedi gitti taş duvar olmayı
oysa ben İstanbul'un minarelerine bir melek kuşu kondu sanmıştım
bahçemde ortancalar, bahçemde geceseşaları bile sevmişti ellerini
bundan sonra sanmıştım ki, bütün kalabalıkları alt etmişti seni sevmek
alt etmişti nabzımın üzerinde koşturup duran o karanlık atlıları
yeni tıraş olmuş adamlar gibi glmseyebilirim sanmıştı yüzüm
sonra arınmak suya karıştı, iimin ırmakları kuruyan ne varsa'ya
biliyordum dedim yeminle biliyordum
aşkın; kavuşmanın matematiğinde yeri hiç olmadı
gidenin ardındaki o büyük bekleyiş, o kocaman kayboluştu
altı ömür geçse de, kelimelerden kuleler yaparak kalbinde yükseltmekti
kalbin ki; en güzel o bilir kime bercesteler dizeceğini
kimi hayranlıkla bekleyip "ya unutsaydım" korkusuyla yaşamayı
"ya unutsaydım hangi şiirime şaşkın şaşkın baktığını"
"hangi çikolatayı sevdiğini"
"hangi kitabı okuduğunu"
oysa "anılar tazeliğini ilk gün ki gibi korur"
"ilk gün ki gibi gidişine inanamamakla" geçer mrn
ve ben ellerime nasıl anlatırım bunu bilmiyorum
insan dedim! içinde ne çok ses biriktirip de
-bir nefeste bir haņçere dönüştürüp
bir gln kalbine saplayabiliyormuş
aklım dedim bırak artık şarmaşıkların peşini
neredeysen, olmayan göğün, olmayan cam dallarını saracaksın

garson bey unut menüyü
bir büyük boy soda getir, dünyanın masasına
bizim kuyularda büyümüş alığımız
mağaralarda avutulmuş öfkemiz
ve çok hazımsız anılarımız var
sanki midemde bir gl ağlıyor, yanık yanık...

tam da kollarımda erimişti zamanın o ihtişamlı gürültüsü
duvarları tl tuğlalar ile örülü bir aynanın, dev odasından girip
cüce odasından çıkmanın ta kendisiydi hayat
gelişi, öyle gidecekmiş gibiydi ki
-sanki saçlarını bir kelebeğin rüyasıyla rmşt
anladım, bir otobüs arkasından el sallamaktan daha büyüktü aşk
Örneğin kabuğu düşmemiş bir yaraydı, zamanı tırnaklarıyla kazıyan
tarihi seven, tarihi anlatan kelimeleri her an hafızasında diri tutan
ateşin kze dönüşmesi kadar içten içe tüten hasret türküleri
kıs sesini garson, aşk şarkıları almasın artık
ben hep cüce kaldım, ne kollarım yetti, ne kalbim
fakat şapkam olsa çıkaracak kadar taktire şayan olurdu nezaketim
bütün cceliğimle eğilerek
ah dedim kara buğdayım
ah dedim zeytin yarası
-içimde kırılmayan taş kaldı mı bilmiyorum

Çok şanslısınız garson bey

artık insanlar birbirlerini size bahşış verir gibi seviyor

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1315749/bu-degilmis.html>

Bencileyin

[italik]bir türlü anlamadım aynacı
hikayede anlatılan o bahtsız siyah bulut muyum?
ya da, her şeye rağmen mücadele eden sadık leylek mi?
yoksa, ikisi birden miyim?
yoksa, hiç biri mi?[/italik]

odadan çık diyorum, olmayan kendime
oda boş diyor, köşede boş boş duran saksı
fesleğenin nerde senin diyorum
benim hiç fesleğim olmadı, ben bir kaktüs saksısıyım
sen benim içimsin diyorum
-içim

yedi yaşından
yani o dağın ardında
annemden başka herkes olduğunu anladığımdan beri
hayal kuramıyorum, onun yerine kafayı takmakla meşgulüm
son zamanlarda böyle oyalıyorum evreni
belki; gelmişim geçmişim alayınıza çok yaralı bir küfür
belki; içimde ucu bucağı olmayan bir orman var, kaybolmuşum
belki ; yukarı tükürse bıyık, aşağı tükürse sakalın ta kendisiyim
belki ; gözlerimi kapayınca halen çocuğum
-açınca saklambaç

bir gün hayat aldı beni karşısına
yaşım henüz iki onluk
yüzünü unut dedi, adını unut, kimliğini babana teslim et
sokağın sana ihtiyacı var
ülkenin sana
bayrağın sana
gecenin sana
kavganın sana
benim kalbim dedim çok acemi, çok pis dövülürüm
karanlığına sığın dedi, orada iyileştir kendini, ışığa çıkma
kimsenin kalbine ihtiyacın yok, sakın yaklaşma
dişlerimde bir kerpeten, acıyı uyut diyor, acıyı yutkun
kendini öldür, kalbine ışığı kemiren perdeler çek
ve tükür kendini aynaya
ve defol kendinden, bir bukkalemuna dönüşene kadar defol
o gün bugündür, karanlık odalara açılan kapıları kardeşim bildim
kimsesizlik kokusunu annem
bilmem kaç kez balkonlardan bakan menekşeleri sevgilim belledim
göğü aşık oldum, kollarımdan kanat çıktı, dalımda kuş kırıldı
aynacı dedim, ben hep böyle mi uyanacağım kendimden
kaktüsünü öldüren bu kiralık katil yüzümle

özümü sordu hayat
bir kırılma noktasından geliyordum
soyundum giyindiğimden çok
yüzülen derimden daha derin
soyundum bir kirli libas gibi kendimi kendimden
az ilerisi çırılçıplak bir inanç dağı, tırmanman lazım dediler
hiç bir tanrıyla akrabalığım yoktur dedim, tanışıklığımda
ben takunyalı bir muslumanım
göğsümle severim
göğsümle savaşır

göğsünle inanır
göğsümde ölümle sevişirim
sakla zincirlerini ey yaşamak adlı köle
- o çılgın sen değilsin

buraya kadar tamam
ışığa çık dedi, kaytan bıyıklı, irice bir ses
terk ettiğim kafesimi verin bana, alışkanlıklarımı
duvara yaslaya yaslaya, duvara dönüşen insan sırtımı
ve o duvarların gölgesine çizdiğim pencerede
oğlumu özlediğim saatlerimi verin
ben bir satranç ustasıyım, yenik hamlelerimi
ve içimdeki piyonların vezir olma hayallerini verin
ey olanak, ey imkan size karşı takındığım tavırlarımı verin
bana suçumu verin, ellerim dert görmesin
yanık bir hava var içimde, kuşlarını üzmüş bir gök
bari bileklerimin dilindeki o kelepçe türküsüyle oyalayın beni
sonra tekrar alışmak için kendime, insana ve döngüsüne yaşamın
ilk istiklal caddesine koşmuştum, sırtımda çeliğin merhameti
o kalabalığa karışıp kaybolmanın kayboluşu, okşamıştı ruhumu
ruhumu gördüm ilk kez, aynacı dedim bu kim
her yeri dağılmış, etinden sıyrılmış bir iskelet havada asılı sanki
açtım kapımı gir dedim içeri ey kendim,
hadi kopar etimden bir parça giyin, biraz biz olalım
-işte tam burada sevdim seni

bir savaştan çıkmıştın
-atını sürüp duruyordun kalbime kalbime
ellerindeki yarayı, sesinde görebiliyordum
işte demiştin işte, halkına kavuşmuş bir kahraman nidasıyla
kalbi; bir gökyüzü kadar anne
elleri; bir şefkat dokunuşu
gözleri; yarım kalmış bir macera
-seni sevmeye kıyamamıştım da, kendimden bir kuytu yaratmıştım
o kuytuda kalbimi
o kuytuda seni
o kuytuda bir sır saklamıştım
bu yüzümle olmaz dedim, sen duymadın aynacıya söyledim
yüzüm dedim, çok aşağılık
yüzüm dedim, hafızası çok yorgun
yüzüm dedim, babamdan kalma ahşap bir ev

sonra sen devam ettin atını sürmeye,
başka kalplere
başka yüzlere
başka şehirlere
başka fetihlere
ben ise, ısrarla yüzüme yüzüme koştum
babamdan kalma o sekiz odalı ahşap eve
her odasında, namaza durdum, Allah ile konuştum
dedim bana aşkı anlat, sevmeyi anlat,
vatana sarılır gibi sarılmayı anlat
anlat ki, yüzümdeki kum saati dursun, çamur ağlamasın gözlerim
hep şamdanı üzgün gümüş bir gece olmasın istedim sesim
atına bin dedi ey çoban, bırak savaş şiirleri yazmayı
onun kalbi dedi, anneni kaybettiğin mağara
anneni hayal ettiğin o dağın ardı
- seni ancak o sevebilir benim kalbimle...

o yüzden
sen benim çocukluğumsun sevgilim
-hiç büyümeyelim mi?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1319040/bencileyin.html>

Eyzün

-İçimde bir martı uçar ve şehir maviye bölünür

I-
Bu gece senin kalbinde uyudum
Ve sabahlar şehrimize hiç uğramasın istedim

Eyzün! ! ! Mahşerin ne işi var gözlerinin yamaçlarında
Bu ikiye bölünmüşlük
Bu sonu sensizlik ve güz hışirtısı
Söyle dallarını kime kırdın / Ey nur-ı ayn'ım

Ey serv-i Hirâmân
Ey ezhar
Ey ra'şan ruhlum
Bak, yüreği kör bir inilti / içim
Her yanım sis ve gölge
Gölge ve iz

Kâkülünden sarkmış mevsim sardunyalari gibi
Saçlarını hep aynı güze tarıyorsun
Ve Yağmura ayaklanmış gözlerin
Gecenin dallarından yıldız aşırıyor / gözlerime

Bir dal ötede, Gülşen saçlarına konmuş / eyzün
-Birazdan ağlayıp ölecek iki serçe kalbi atıyor, kalbimizde

II
Senden sonra, kendini de terk eden adam
Tanrılarını gerdiği çarmihın dalında, gül yetiştiriyor / şimdi...

Ey bahar itri
Hüzün demi
Şimdi mevsim; boşalan aynalar girizgâhı
Ruhumuzda yitik kent şarapnelleri
Yaralı ve kirli atlar rüzgara karışıyor
Zaman kırışıyor
An ağarıyor tel tel
Asude bir el dokunuyor kalbin merkezine
Gaybın aynasında aşklaşıyoruz

Yalnızlığı uçuran kanat
Kendinde kaybolmuş gölge gibi
-Sen yangınında sancın;
Yokluk terazisinde varlığını tartıyor gibi
Maşukun duası gibi
Sen gibi
Aşk gibi

III-

Ey la'l-u mercânım
Dışarıda mevsimler terkisinde rüzgâr taşırken eylüle
Ben, matemimde kaybolmuş, güz hayalleri gibiyim
Gül rengi şarabın, bülbülü çöle vuslat ettiği, viraneyim

Ey saçlarında ıhlamur çiçeği taşıyan şehri-yâr
Çatıların kızıl kıyamet aksa
Gül ile ağlaşsak Tarumar geceyi
Düş ağırlarına çarpa çarpa
Göge doğru büyüyen
Kuş olsak çığlık çığığa

Senli benli yalnızlıklar gibi
Yürüsek kalp kalbe...

-Ve dağılsak çim rengi yüzümüzde, cam yağmurları gibi

IV-

Eyzün! ! !
Eyzün! !
Ey yüzü hüzün!
Geceme ay doğsun yüzün
Bu yağmur gecesi
Güz evleri içinde / seyirdeyken alemi
Maveradan göründü şeb-i Yelda, yangınlardaydı gül
Bir firak düştü ki kalbe, sanki iki ayrı kasvet-i bülbül

Sen ve ben
Kekre dilimizde, dua derinliği / ve
hep bir bütünün ikiye bölünmüş kavuşma hali...

Bak şimdi
Hercai mevsimler zamanı
Yanık güz salıncakları
Islak ve paslı bir mühür
O, iç içe kırgın kırıklar şeydası
O, eflatun bakışların
Şavkın potasında eriyip çoğalan an gibi

V-

Ah ahirim / eyzünüm
Yüzüm, eski pencerelerden sarkıyor
Dışarıda güz desem, bildik şairler uçuşacak eylülün dallarına
Kızgın kalemleriyle, şiire dokunacaklar
Uluorta üzecekler seni
Üzecekler eyzün
Ve adın ellerimde titreyecek, bir boşluk vakti...

Ufkun yedinci mevsim penceresinde / gözlerin
Sudan süvariler gibi, çeliğe yürüyor
Damarda kan duruyor
Usul usul
Ve şerha şerha / teke bölünüyor her şey
Şahikaların yağmura duruşu gibi
-sakla O'nu kalbim
Diyor aşk...

Ben yine
Bilmediklerimin derinliğinden geliyorum
Bildiklerimi; yalınayak bir çocuğun, mahzun ihaneti sayarak
Ki bak,
Topluyor dudaklarını gökyüzü
Tenimin duldalarından
Sen izi bırakarak

VI-

-aldanma sen kuşlara, onlar hayatı hep dikine sevdi

Öyle uzakken kendime
Rüyalarımın ötesinden bir muştı düştü ezanlarıma
Amberlerin nefes izleri uçtu / efil efil
Donuk bir baldıran ağrısı gibi
Zamanın nabzını tutuyordu gözleri

Oysa biz, her eylül
Leyla ölüyor
Kays diriliyorduk...

Ver elini eyzün
Aşkı tene kefen yapıp
Allah'a gidelim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1320821/eyzun.html>

"Kuşçu İle hacel obasında"

topladı pılını pırtını
aşk; kalbimden taşıyor

iyi değilim kuşçu
kalbimde bir savaş var, biri ölecek
kazanan beni alıp getirecek kendime..

aynen öyle oldu
elimden bir şey gelmeyen, o şey oldu
sabah karanlık doğurdu
gök, kuşların içinde kanat çırpıp durdu
ağaçların içindeki ormanı budadılar
balıkları gördüm içlerinde deniz taşı
vallahi bak, kalbimi gördüm gözünden yaş düştü
özümdeki toprak ağladı, içimden bir tren geçti hıçkırma hıçkırma
kalkıp gitmek durdurdu beni
ahşap bir kapı karşıladı, kapının içindeki eve sığındım
su seviyesinde çırpınan nefesimi hissettim
hissedişimin ve nefesimin içinde, boğulmak adlı şarkı, öyle bir çırpındı ki
kısrakların içinde "hacel obası" koşturup durdu
aynen öyle oldu
bu sabah çiftçiler buğday tarlalarından ekmek kokusu topladılar
işçiler; siyahın çekirdeğine, çekirdeğin içindeki zeytine ulaştılar
sofra doydu
açlık doydu
-canımı yakmaktan kül doymadı...

kötü değilim kuşçu
yüzümde, onun yüzünü özleyen bir kalp var
sarılmanın kolları alıp getirecek bizi kendimize

çok şey oldu
gücümün kaslarını eriten bu şey
tırmanmanın ardından, sinsi bir sarmaşığa dönüştü
çivinin içindeki ahşaba çaktılar sesimi
geçmişin satranç tahtasında, atımı vurdular, çok beyaz yenildim
hani eğilerek ateşe ve çaya "emmee" demiştin ya
"içindeki kurdu sen kemirmezsen, gayrı bu kurt seni bitirir"
ah be kuşçu
ah be usta
bir bilsen nasıl bir bağımlıyım ben, içimi kemiren şeylere
kemirildikçe hissediyorum, zerre ile aynı boyda olduğumu
kemirildikçe anlıyorum, ölümün içindeki yaşam olduğumu
kemirildikçe görüyorum, sevginin içindeki, nefret olduğumu
hafızanı al da git diyor kalbim
zihnindeki kalabalık şehrini ve gürültüsünü de
-burada aşkın bekleliği uyuyor...

ben insan mıyım kuşçu
herkes bir hiç uğruna vuruşarak ölürken
neden ben hiçlerin içinde, vuruşarak yaşıyorum

mütemadiyen aynı şey oluyor
suyun kemiğini kıran o şey, gitgide büyüyor
hep bir görünmezle dövüşüp duruyor, zihnimdeki yumruk
hep dövülen, aldatılan bir kaderin elbisesi sırtımda
sanki sırtım bir kamburun içinde, dik durma telaşında
şarkının içindeki o eski radyo gibi, vasfım tükenmiş
sesimde tamir olunmaz şeyler var

bir yağmur damlasının içindeki bulut kadar gerginim
sanki, bir gölün dudakları susamış, içimde
sanki, kendi beynini yiyen, deniz üzümü gibiyim
aklım; binlerce taş, taşların içinde devasa mancınıklar
aklım; ipek böceği sürüsü, kendi kozasını kendine mezar yapan
madem diyorum, bu hayat oyununun körebesi benim
madem gözümü bağlamışsınız karanlığınızla
başlayın kaçmaya
ben değil
kaçmanın içindeki o yakalanma korkusu, yakalayacak sizi
-bir gün

işte böyle kuşçu
aşkın içinde bir yolculuk gizliymiş meğer
-gidelim gayrı kendimize..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1322754/kuscu-ile-hacel-obasinda.html>

sen demişken sevgili

yorgundum çok, bir pencere kenarı arıyordum
sonra dudak kenarından sarkan bir şeye denk geldim
-gülüşüne..

-sen demişken sevgili
neden bu kadar nedensiz ve alabildiğine mavi
yüzün yani, çoğalan ormanlar gibi, hiç bitmeyen bir yürüyüş
şu alelade dünyada, nadide bir sanat sanki, yüz oyması gelincik tarlası
yüzün yani, tembihli bir kız çocuğu
bez bebeğinde istemsiz dünya söküğü
sanki bir fısıltıyla ikiz kardeş büyümüş yüreği, öylesine tedirgin
sağılan bir şey var, yüzün yani, süt gibi beyaz tazesi
sevilesi ne varsa yüzüne dönüşüyor, alabildiğine çocukluk
durgun bir göl, yüzünün kenarında yağmur aksanlı ürkeklik
yüzün yani, Havva'dan kalma
yüzün anne, yüzün açılan kapım, yüzün yalnızlığımın yoldaşı
bilmem bu nasıl bir denklem ki, uzak yakın eşittir yüzünle aynı mesafe
yüzün demişken sevgili,
an içinde, tam beş vakit saçlarımı okşayan elleri var..

[italik]bizim kalbimizin bir hikayesi var sevgili
aynı kavgada vurulmuşuz, kırılmışız kalp kalbe tutunmuş
-hep yeniden güne güneş doğmuşuz[/italik]

-sen demişken sevgili
akşamsefalarından kalma bir sabah var ellerinde
perdesi çekilmemiş olasılıklar evreni, ellerinin pencere kenarı
ellerinden başladığım anlar var, saymaya, hecelemeye kendimi
zamanın tepetaklak atışını hatırla, ahşabın gülümseyişini
içimizin bahçe katında, hemde, ortancaların gözü önünde
ellerin yani, getirmişti seni uçsuz bucaksız bir seyirden
sanki sokağıma bir gemi yanaşmıştı, denizi ellerinde yüzen
ellerin yani, lisanında sessiz bir dil var,
lehçesinde kara bir çocuk, Afrika'nın taşlarında sek sek oynayan
bu iyi bir şey, yani ellerin diyorum, henüz üç yaşında bir heyecan
ellerin yani, bir yumru, bir kuş yuvası, bir kelebek kanadı
ellerin demişken sevgili
an içinde, tam beş vakit, ruhuma dokunan yüzü var..

[italik]bizim kavgamızın bir hikayesi var sevgili
aynı kalpte vurulmuşuz, kırılmışız yumruk yumruğa gelmiş
-hep yeniden güneşe gün olmuşuz[/italik]

-sen demişken sevgili
bütün günaydın çiçeklerinin uyandığı bir sabah var gözlerinde
hadi kalk, yüzünü ışıkla yıka
birazdan sokağa çıkacak iki çocukluk olalım
iki portakal çiçeği, yarın meyveye duracak bir hayal
gözlerin yani, atlıkarıncaların içinde bir lunapark
zincirsiz bir salıncak göğü aşındırıp, kuşlara karışan
gözlerin yani, kırmızı bir bisiklet
gökten biraz mavi bulaşmış, ağaçlardan yeşil, siyahta buluşmuşlar
say ki, dünyanın ilk günü
ve son günü arasındaki mevsimlerin yağmura duruş serüveni
gözlerin yani, bir romantik devrimci
atının üzerinde şahlanmış bir fatih, kalbimin fethine mazhar
gözlerin yani, yüzümdeki nar dağılmasın diye
kalbimin nabzını tutan, zeytin iççisi bir baba yüreği kadar vefakar
gözlerin demişken sevgili
an içinde, tam beş vakit gözlerime giydirilen şeffaf kelepçeleri var

[italik]bizim hikayemizin bir kavgası var sevgili
aynı yumrukta yenilmişiz, dövülmüşüz kalp kalbe gelmiş
-hep yeniden aşka aşık olmuşuz[/italik]

-sen demişken sevgili
asırları yeniden doğurmaya amade bir tohum var kalbinde
dünyayı yeniden onarmaya meyilli bir iyilik
kalbin yani, on beş yaşını üşüyüp durduğun mağara
kalbin bütün şairlerin ilhamgâhı, nice şiirlerin bercestesi
ilk rastladığımda sana, titrek adım yürüyordu, kalbin kalbimde
kalbin yani, çok ağlayan bir sesi vardı
sesimin anne kokusuna sarılıp sarılıp duran, bir yalnızlığı
ninni bilmez bir duvardı benim sesim
sesimin bahtında siyah lekeler, simsiyah yağmurların hikayesi
kalbin yani, tam ortasında devasa bir kürsü kurmuştu sonra hayat
kalbinin dilinde merhamet adlı bir hitabet
ve dünyayı aşka boyama telaşın vardı
kalbin demişken sevgili
an içinde, tam beş vakit acziyetimi sarıp sarmalayacak kolları var..

-sen demişken sevgili
içimde sen diye bir ırmak var
akıp duruyor kalbimin kurağan yanlarına
-sonra el ele yeşilliyoruz....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1326425/sen-demisken-sevgili.html>

Babam'a

Leyl; geniş bir mai
Mai; upuzun bir göğ
Doğ, ey ölüm, yeniden doğ
Çatlamak üzre minval
İncelmiş sinemin güzergâhında
Kalp; nadim bir dağ
Ayna; ağyar bir kuş
Neye baksa, dik bir katil
Dışarıda çanlar ve sala
Nahiranı çatlamış atlar
_____bak anne, cennet o atlara koşuyor.

Vakit; naran bir servi
An gibi, şizenler nevası
Kırıl ey kilit, bağrımda kırıl
Açıla dursun göynümde bütün ceylinler
Bu Sertap yaşam
Sanki rüzigâr kanadında bir Şehbal
Sanki nihan bir köprü
Bir ucunda armağan
Diğerinde hicran bir örgü
Koş ins, koş oğul
Dünyanın toynaklarında ışıktan nallar
_____bak anne, babam o atlara biniyor

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1332422/babam-a.html>

Yüzünde Kuş sevmişler

bu sabah bir kartal gördüm gözünde göğü taşıyordu
-sanki ölebilseydi, yeniden doğabilecekti

-birazdan buradan geçeceksin
üstü açık kırmızı bir bisiklet gibi
bagajında ikinci el bir zerdali mevsimi
elinde aynı şeyler
ikinci el bir kitap
ikinci el bir ayrılık
biraz da, hayatın sayfaları arasına sıkıştırılmış bir ayraç edasıyla
kolundaki saati eskiye ayarlayacaksın
elinde tuz, elinde özlemin tortusu
ellerin sahaflar çarşısı
göğ seni izleyecek, caddeler, arabalar, vitrinler
ve hükümet konağı
içinde bir ağırlık birimi
içinde bir bahçe katı
ve telaffuzu zor bir hece
nereye gidersen git, gövdene döneceksin sonunda, diyen o ses
o mahrur gerekçe
o bilge bekleyiş
o zamanı ruhundan yontan yıpranış
için görünmez bir tanrı
için bir gitar sesi, dişlerini tellerine geçirmiş, öyle yanık bir avaz
-için kırılan şeylerin sese dönüşüm atölyesi

tam
-onbinyüzcükezsöyledim
yüzünde kuş sevmişler
diye

birazdan buradan geçeceksin
ateşin suyu söndürdüğü, su küllerinin arasından
ayakların, bir kavuşma telaşı
ayakların, yüzünün heyecanı ile savaştan şövalye
tezgahlarda yangın satıcıları
pul biber renginde güller
tezgahlarda dünya desenli çırılçıplak kıyafetler
uzakta bir yel değirmeni teninin buğday kokusunu öğütecek
uzakta bir salıncak saçlarını savuracak leyli leyli
seni izleyecek, hayatın yedeğini dilenen dilenci
seni izleyecek, içimdeki cam duvarların taş desenli pencereleri
seni izleyecek, otobüs durağını yüz yıldır bekleyen o çınar
simsiyah bir çerçeveye sığdırılmış o gündüzlük vakti
ambulanslar geçecek, içinde ölü anılar
için görünmez bir yokuş
için bir dalga, denizini arayan
-için varılmaz şeylerin sıradanlığına dönüşüm atölyesi

tam
-onbinyüzcükezsöyledim
neden yüzünde kuş sevmişler
diye

-birazdan buradan geçeceksin
yani aklımın köşelerinden bir bir
hiç unutmam, eskiyen şeylerden de, bu şiirden geçer gibi geçmiştin de
kış penceresini açık unutmuştu içinde
hoh demiştim içimden hohh, gittikçe üşüyen ellerine
gitgide üşüyen şeylere bir bir

belki de üşüyen kalbini nefesime sarmak istemişim
oysa saçları, taşla örülmüş bir duvardı kalbin
kalbin hayatın asma katı
kalbin çok sersemus bir aşk
çok kalabalık bir tanrı
eğildim, inceldim iğne deliğinden geçer gibi
sığamadım hiç bir yere
keşke dedim annemin beni yıkadığı leğene tekrar sığsa şu bedenim
gözümü sadece sabun yaksa
öyle bir paklansa kirin içindeki dünya
sonra belki kaybolur giderim o köpükler gibi
alnıma dayadığım bu şuursuz bekleyiş
bu acı acı gülümseyişler, hayatın dudaklarından sarkıp duran
ambulanslar yine geçiyor, içinde intihara meyilli kaktüs dalgınlığı
radyoda "yorgun demokrat"
için ray döşeli, rayın içinde tren, treninin içinde uzun bir yol
için, içimde bir fırtına ha koptu ha kopacak
-için onarılmaz şeylerin aşka dönüşüm atölyesi

tam
-onbinyüzcükezsöyledim
neden yüzünde bunca kuşu sevdirdin
diye...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1336309/yuzunde-kus-sevmisler.html>

Terlemek Terledi

[italik]

içim kül tablasına döndü
herkes kendini söndürüp, küllerini bırakıyor [/italik]

-yokluğunda
sana kavuşmak çok ilham verici
günün her saati yokuş yukarı tıktaktıktıktak
yoruldun diyorum zamana yeter, bak terinden duman damlıyor
bunca alemi nereye koşturuyorsun bilmem
tüm ederim üç nefes, biri cehenneme iki biletim var
iki de öz kardeşim
biri olanca çirkinliğim
diğeri hiçlik sertifikam
bak diyorum ellerinin balkonuna eğilerek
içimde bir ah var, damlaya damlaya göle dönüşecek birazdan
gölde bir ağrı, ağrının içinde bir diş can çekişiyor sanki
içimde bir ateş damlaya damlaya özlüyor yüzünü
bu karanlık kimin kamburu
bu öz çiçeğine solmuş iklim, hangi suyun gerekçesi
bu küskün kapı, söylesene yüreğini kime kilitlemiş
bu perde kimin sesine kapamış pencerelerini
bu ağrı kimin sırtı, bak omzunda terlemek terlemiş
-terlemek terlemiş
-zaman terlemiş tıktaktıktıktak
herkesin içinde bir koşu, koşmanın içinde kısarak terlemiş
bak olmayan aşk bile, ateş bile terlemiş
çay bile tere demlenmiş
ter başağa durmuş
başak tere yorulmuş
ter başağa
başak tere terlemiş

bir kabahat işlendi, kalbimin misafir odasında
misafirin yüzü yoktu
yüzün duvarda üç boyutlu terliyordu
bir de zamanın kalp atışı tıktaktıktıktak
sanki her şey terden ibaretti
sanki dünyaya terin hakkını vermeye gelmişiz de
-ben yüzünün terini bile yanlış anlamışım
-yüzünde kavuşacak yer kalmayışını
-hatta aşk şiirlerindeki gülümseyen sesini bile
ah diyorum aynaya, sadece ah
neden saçlarımı hep bir yanılgıya tarıyorum
yüzüm neden gayya kuyusu
bilmiyorum neden içimdeki yara bağırip duruyor
yüzündeki bunca kalabalığa
sanki cesedim ruhumdan dayak yemiş gibi
iki yumruk boyu uzanmış, yüzünün tepetaklak kanepesine
buyurun lütfen kalbime, etrafına toplanın hadi
kalbim, karaya vurmuş bir çocuk cesedi şimdi
bütün kehanetler belli belirsiz, kahinler öfkeli
aynada bir ses, yalnızlığa gidip geliyor, gidip geliyor
ha bire içimdeki veziri suçluyorum
o hamle yanlıştı
o hamle yanlıştı
nasıl oldu bilmiyorum
rok yaptım, kalbimin yeri değişti..

inanmayacaksınız ama
saatin yeri değişti
zaman tersine terlemeye başladı
-taktıktaktıktaktık

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1337808/terlemek-terledi.html>

Nakkaşın Elleri

yokluğun böyle ağır gelmezdi
ah şu kuşların uçup uçup yanına konma fikri olmasa

bir kaç uzun gün geçtik
bir kaç ihtiyar ağaç
ve bir kaç dağın eğiminden
dünya dedik; yediveren bir çiçek, yedi veren bir aydınlık
taşralı bir kısrağın içindeki rüzgara
ve çeliğin keskinliğine yemin ederek
yedi gök, yedi zaman ve tam yedi insan
yedi kursak, yedi olasılık ve tam tamına yedi söz geçtik
buğday tarlalarından
ekmeğin terinden
suyun dumanından
ve içimizin aykırı patıklarından
dilimizin avlusunda devrik cümleler
ırmaklar, salıncaklar
aklımızın söğüdüne tünemiş hu kuşları
yaprağın içinde ölü bir sonbahar
ve nakkaşın elleri...

ışığın ve acının yontulduğu bir yer olmalı
her köşesinde bir babanın ağdalı sesi oturmalı
yaşamın bir ustası
kutsallığın saf bir yanı
kalbin elleri olmalı, kalbin yüzü
giden şeylerin vuslat adlı
dönen şeylerin ise hasret adlı kanatları olmalı
çırpınışında göğün tüm hengamesi dökülmeli
bağışlanmanın asma katı
nar ağacına bakan balkon olmalı,
nakkaşın penceresinden uçmalı hu kuşları
-senin adına konmalı...

Siyah sözler
beyaz sözler
karanlık kağıtlar
ve yazgılar, irili ufaklı, uçsuz bucaksız
alaturka cümleler içinde, soyum gülden gelir diyen o ses
yüzüme benzeyen o ses
eğilerek suyun kulağına
tevazuya hiç gerek yok
nakkaşın senaryosunda, yorgun bir deliyim ben...

önce kelimeler bana yaşamın anlam anahtarını verdi
sonra içimdeki duvarların, pencereleri olabileceğine inandım
sonrası malum, heykelden yapıma insanlar
inanç manifestoları
tanrıya küsmeler dergâhında, yapayalnız aynalar
ressamlar, terziler ve şairler
tam yedi bahane, yedi fesleğen ve yedi ayet
yedi tükeniş, yedi zulüm ve tam tamına yedi sırat geçtik
öldürülmüş zamandır insan, demişti bir kandil yakıcısı
mezarlıkların icadından önceydi
seni sevmenin icadından önce...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1402074/nakkasin-elleri.html>

Bay Melun

anahtarlarımı kaybettim
bir kalbin kapısında nasıl bekleniri bilmiyorum

merhaba gülümseyen çirkinlik
yine yüzünde aynalar açmış
yine duvarları çiğnemiş dişlerinle gülümsüyorsun
sabahı olmayan bir geceyi mi
yoksa dünyayı mı öldürdün koynunda

adına yaslanmış uyuyordum
"melun" diye bir sesleniş ile uyandım
bay melun!
bay melun!
kimsin dedim pejmürde sesimin perdelerini çekerek
yer misin gök mü
yoksa hazlar imparatoru sen misin
bir zamanlar sonsuzluk kadar aç bir evrenin vardı senin
damarlarından altın külçeler taşıyan kağnılar geçiyordu
iştah adlı kara bir köpeğin vardı, içinin ağıtlarında uluyup dururdu
en son bir satranç tahtasında "David Galiath" matında ölmüştün
öyle güzel ölmüştün ki içimde
utanmıştı kalbim, yüzünü defalarca özlemeye

velhasıl hayat makas değiştirdi, acıların sağır düştüğü o dönemeçte
bir savruluş ki; isimler, yüzler havada tuz buz
tam birden dokuza kadar saydım ismini
duymanın bir alfabesi olduğuna
hiçliğin bir sesi olduğuna
sardunyalardan bir kalbi olduğuna aldırmadan
-dokuzdan devam ettim saymaya seni...

-hatırla
bir miting meydanında omuz omuza çürüyorduk
kürsüde kelimeler cümle
cümleler hayal kırıklığı olmaya devam ediyordu
taşlardan adam yontmaya çalışan heykeltıraşlar
karnından konuşan kuklacılar ve kuklaları
tezgahlarda; cennette arsa satan tanrı dilli emlakçılar
rengarenk boy boy putlar ve putçular çarşısı ahalisi
ve biz; aynı ülkenin aynı bayrağın ağız simit kokan çocukları
yoksulluk şakağımıza dayalı paslı bir namlu
içimizde bir tırmanmak, bir dağ, bir merdiven, bir gök
bir de içten içe la havle
-la havle...

yüzün kuşlara karıştıktan sonraydı
tanrısı olmayan bir kelime gibi, melun melun
imansız bir boşlukta sana çürümek üzereydin
yurduna dön dedi derviş
yaşamak ciddi bir iştir
yurdum dedim dermanıma benziyor, çok yorgun
yaşamak ise; damarlarımdaki hiçlik koşucusu
koş koş bitmeyen bir tiktak yarışı
aslında dedim insan; yüzünden değil
huyundan, sesinden değil
bıraktığı hatıralarından tanınır
-en çok...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1403536/bay-melun.html>

Abrakadabra

bana uygun bir dil bul seni anlatacağım
-dedim kendime

yıl bindokuzyüzdoksanaltı
adım tam dört harf ile kodlanmıştı ölkemin şuuruna
tam dört kural
tam dört bilinmezlik
o zamanlar kendini öğütmele meşgul bir değirmendim
o zamanlar şairliğim ıska geçilmiş çıplak bir trajedydi
kelimelerim kemiklerinden kırılmış bir ucube gibi dolaşıyordu
-dilimin caddelerinde
sadece kirli şeyler biriktiren bir kalbin kumbarasıydım
sadece siyah şeyler
sadece dünyaya bilenen şeyler
çok çirkin şeyler
istasyonlarda gazete çiğneyen çocuklar
ortaçağ ağızlı ve melon şapkalı iştah satıcıları
ve bolca ekmek arası ütopya
ve bolca tanrı
ve bolca Cem Karaca, bolca "tamirci çırağı"
ve gitgide saçları bukleli o çocuktan uzaklaşan
-esmer tenli bir trene dönüşüyordum

her kavgada kaybolan yumruğumu babam bir yerlerden bulup getirirdi
ve onarırdı kırık dökük yerlerini, gazlı bez ve tentürdiyot
gitgide yaşamak, olur olmaz şeyleri yok eden bir sihirbaza dönüştü
abrakadabra; önce yüzümdeki çeliğı
abrakadabra; sonra babamı
şahane dedim
ne şahane bir yok oluş bu

-hayat elindeki taşla gün sektirip durdukça, yaşamak gölünde
ha bire kısarak biriktiren benim
ha bire, keserle yontulmuş su taşları
ha bire hengame
ha bire koşmak
ne ağır bir varsayımdır bir bilsen
yıllardır aynı asfaltı aşındıran sabahı uyanmak
aynı yüzünle, aynı çirkinlikle, aynı küfürle
-geceyi bir sırtlan gibi kemirmeyi öğreten
hantal ve süt tenli adamların
kafası kıyak ve gün yüzü görmemiş şatafatlı sözlerine aldırmadan
çeliğı ve toprağı çatlatırcasına eşmeye çalışmak
göğsünün yaban yanıla emzirdiğın sokağın ve kuşların
tandır ekmeğinden çıkan o ezoterik kokunun
ve her iğde mevsiminin kasıklarındaki o şubat sancısını hissederek
tütün ve kekik dağlarında, ceplerinde barut kokusu biriktiren benim
kan revan bir yenilginin tam ortasındaki, anadan üryan o heykel
velhasıl tüm evrenin damarlarında bir müptela gibi kısıvrak duran
durmadan duran
durmadan duran
o izdiham benim...

zaman zembereğini kırdığında
-evet, zaman kırıldığında bir ay gibi
ahh diye bir sesle yıkılan, parçalanan şeylerim olmuştu
bir kere kırılmıştı şavkı, yüzümüzdeki denizin
bir kere aldanmıştı yağmurun ve aşkın cazibesine
içimizdeki erkeksi ve dişil iradenin doğurup durduğu

ve hokkabazların çılgınca var ettiği bu halüsinasyon
"yanıldın dedi" yaralarımın sahibi
bu külkedisi masalı içinde anlatılan sen değilsin
makyajlı yüzler ve çamurdan aynalar sen değilsin
senin adın; yok olan şeylerin üzerine ışıkla mühürlenmiş
en az bir abrakadabra kadar masum değilsin
-ne şahane değil mi
yok olan şeylere sahip olmak...

anladım dedim sahip
insan bir yok olmalar işçisi
ve hep işçi kalacak...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1408173/abrakadabra.html>

Teo İle Satranç Makamında Hasbihal

sayımcıya sordum; beni de saydın mı?
ben dedi yalnızca yaratılışı sayıyorum
fısıldayışları, doğan şeyleri, bahara ekilen tohumları
özlemlerin içindeki gitgide çoğalan o arzuyu
yani kısacası yaşama dair olan ne varsa
-yok olan şeyleri kör bir dostum var o susuyor

hadi Teo;
çık ar aklının ayakkabılarını da
-içimizdeki siyah şahı devirelim
görünmeyi görebilmekle başlayalım oyuna
biliyorsun, satranç tam bir hayatta kalabilme sanattır
çok zeki olmana gerek yok, ruhun kör olmasın yeter...
örneğin bu şah; hayatı temsil eder, mat ölümdür
şu yanındaki vezir, o senin hayat içindeki gücün
kaleler ise; korunma, güvende olma mabedin
atlar; zapt edilemez özgürlüğün
filler; uzakları keşfetme arzudur
şimdi sıra en sevdiğim, önemsenmeyen güç; piyonlarda
piyonlar senin hayal gücündür
hepsi kendi içinde; bir vezir olma tutkusu, bir aşk barındırır
aslında onlar;
yaşamın içindeki kaçırdığın bir sürü ayrıntının toplamıdır
en büyük güçleri ise
-güçsüzlükleridir...

hadi gel
bilmenin dışına çıkalım
gücün dışına
unut stratejiyi
rakamları hesapları, üç hamle sonrasını
şahlıktan, vezirlikten sıyrılıp
sırt sırta iki piyon ölene kadar savaşalım
bu çağ diyorum bize göre değil
ellerine göre hiç!
kime rastlasam kalbimin kabrinden geliyor
sonra buyur diyor geç otur, kalbim senindir
kendimin yakasından tutup, diyorum ki; inanma
-bu sıralar aşk; dünyanın en büyük yalanı
hem neden Teo; insan aklının sayfaları arasında
kurutulmuş bir gül gibi saklar sevgilinin yüzünü
neden, her hamlemde ellerimde ayna gibi kırılır zaman
neden, her hamlemde kalbim; mağlubiyetler mimari
madem dedim;
herkesin yarası herkesçe anlaşılmayan yabancı bir lisan
dağılım dedim bütün ölçekler
-ve bütün mağlubiyetler yalan

hadi kalk teo
yüzünü ışıkla yıka
birazdan sokağa çıkacak iki çocukluk olalım
kırılsın içimizin uslanmaz camları
bak, bunları buraya koyuyorum
dünyayla alakası yok şeylerin toplamı bunlar
-onla da
-onsuzlukla da...

baktım ki beni aşıyor bu dünya işleri
"öyle yorgunum ki" diyor hamle sırası gelen
bir gün bu hayat beni öldürecek
peş peşe yalvaracağım
-alın sırtımdan kendimi
-alın sırtımdan kendimi
-alın sırtımdan kendimi
dedim en iyisi vur sırtına ey ruhum, Nuh'un gemisini
-neslimizi alıp gidelim buralardan...

şimdi, ayakları ve ciğeri çelikten bir at bulup
insana varana dek, koşturmak istiyorum
belki şimdi değil, belki yarında
ama bir gün bu oyun bitecek Teo
işte o zaman
hamle sırası Azrail'de
-olacak...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1418345/teo-ile-satranc-makaminda-hasbihal.html>

Cümlesizler Sitemgâhı

“bazen kalmak” demiştim bir zamanlar
“gitmekten daha uzun bir yolculuktur”
“bazen gitmek” diyorum şimdi de
“kalmaktan daha erdemli bir duruştur”

istemem gelmeni
-kimin elmasıysan onun dalında kal...

tarihi çıldırtan zamanlar bunlar
nice vakittir şakağım namlu ağzı
direniyoruz yürek yüreğe, telaşlı
pencerelerin dışına oturmuşuz
içeriye izliyoruz, içimiz kuş buğusu
içimiz hep, cümlesizler sitemgâhı
durmadan bir yangın halindeyiz
durmadan tırnaklarımızı yiyoruz
tuvallerimizde insanımsı desenler
sürrealist imgeler, içsel çürümeler
nasıl bir çoğul çıplaklıktır ki insan
amiyane tabirle, anlayabilir misin
İbrahim'den kurtulmuş put gibiyiz
her an yumruk yumruğayız tanrıyla
velhasıl uçamayacağımızı bile bile
hadi, göğe alçalananlar durağında
kanatlar çırpıp duralım kendimize
-yoksa bu egoçekimi bizi öldürecek

dur Hüsrev, orası çağdaş şairler kıraathanesi
ne çabuk unuttun biz takunyalı birer yobazız

vakitlerden bir mart penceresi
düşme korkum, sen ve uçurum
hayretler dışındayım, aklım kilit
hangi kırmızıya açsam derdimi
sanki içimde bir gaflet döngüsü
sanki dedem küflü odun taşıyor
içimdeki ateşin çatlak duvarlarına
yandıkça anladım cümlelerin sağır
kelimerin ise, birer dilsiz olduğunu
sırf bu yüzden duymayı, anlamayı
ve düşünmeyi yan odaya bıraktım
biraz da dedim eşyalar düşünsün
metalin, ahşabın ve kumaşın diliyle
sevginin nasıl antioksidan bir tadı var
aşk kimin icadıydı mesela, evrenin mi
yoksa ilahi işkence miydi, arsızlığımıza
bunu en güzel perdeler anlatabilirdi
içimiz mi daha vahşi, yoksa dışarı mı
-yoksa egomuzun tiyatro locasında mıyız

biliyorsun ben bir mezarlık küreğiyim
en kutsal hazzım ,ölülere yuva kazmak

bak yine bir şeylere geç kaldık Hüsrev
zaman saatine bakıyor, duvarsız bir gün
yine kapıyı anahtarın üzerinde unuttuk
geçen gün de fesleğeni küs bırakmıştık
kendi kokusuyla dertleşmiş, balkon söyledi
hep biz mi hayatın dalgınlığına geleceğiz
hem biliyorsun çok istikrarlı bir ahmağız

mütemadiyen doğaçlama aldanmalıyız ki
burnumuzdaki palyaço, sevimli görünsün
bir gün aynalardan silinecek bu çirkin yüz
silinecek dünya camından cürmüm buğusu
sesim hafızanda kalacak bir veda büsesi
işte o gün benim için bir şarkı aç, son ses
“insan yalnız ölmeli” diye haykırırsın lütfen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1422790/cumlesizler-sitemg-hi.html>

61. Saniye

etrafıma baktıkça
oğlum diyorum, haline şükret
bir ayrılığı bile olmayan onca insan var

ay ışıdığında
öfke kabardığında
mutlak gecenin şavkından
mutlak bir kavganın yumruğundandır
bak gülüşümün burnu kanıyor
sesimin dudakları kendi yalnızlığını eşeleyip duruyor
doğrusu kırgınlıklar bile beş para etmiyor artık
umutkan değilsin biliyorum
sen yine de unut gitsin kanepenin sensizliğini
terliklerin komik komik yalpalayışını
hem zaten çok ciddiyetsiz
ikinci el bir ayrılık bu
hurdacıya versen, plastik mandal bile vermez karşılığında
hayret bu şehirde kasvetinde yok
havaya yine neşe saçmış olacak, şu çılgın zabıtalara
sanki açtığın bir yara varda
kabuk tutmadım diye
meydanlarda protesto eden halkın arasına da karışmamışsın
zaten haber bültenleri, şarkılarda senden bahsetmiyor
işe diye çıkıp da sana gelesimde hiç yok
biraz halsizim hepsi bu, özlemeyince geçiyor
bir de, yüzünün balkonundaki sardunyalara
-kokmayınca deli deli

dakika tutuyorum
ne oluyorsa 61. Saniye de oluyor
fiyonklu bir bisiklet geçiyor, kırmızı değil
aynasında da sen yoksun
ayaklarımda pedallere yetişememe kaygısı
bacak kısalığımdan kalma bir panik atak olsa gerek
zaten bu sıra önümden ne geçse sana benzemiyor
neye yetişemesem, soluk soluğa kalmıyorum nefesinde
sokağın solunda sen kaybolmuyorsun
inan küt böreği olsan, acıkmam sana
ağaç olsan ormanının kapısından geçmem
gök olsan kanatlanmam
toprak olsan yer çekimiyle acımasızca savaşırım
hem artık, kendime yeni bir halk edindim
yeni bir şehir
yeni bir ülke
yeni bir dünya
-sana benzemezler imparatorluğu bu
en azından musmutsuz değilim
kendi fikrime saygı duymalıym, terkolundum sana
işte bu yüzden
hep birazdan geçiyor, bir sürü fiyonklu bisiklet
evet kırmızı değil, sürücüleri de sana hiç benzemiyor
hem onlar henüz çiçeği burnumda birer portakal
birer anne fesleğen
birer sukulent abla
perdelerimi diyorum
giderken çekmeyi unutmuşsun, millet ne der sonra
içerimde saçların çok dağınık
pijamandan kedinin bıyıkları sarkmış
gülüşün masanın üstünde tam otuziki diş

komik şeyler gibi saçılmışız etrafa
gülüşlerden yastıklar
kahkahalardan battaniyeler örülmüşüz
sevişin saçlarımda duruyor, bilmem kaç milyonuncu kez
hadi çek şu perdeyi
kimseler görmesin
-gö(n)lümdeki şavkını

sırayla koşmuyoruz
hep ikinciyim
ve birinci yine ortalarda yok
bakiyesi sıfır bir kredi kartı kadar mağlubum
senin şu hayat dediğin külüstüre
sakarlığım mevsimsel biliyorum
yokluğunun üstüne kahve dökmüş yine
bu leke seneye de çıkmaz diyor ulu temizleyici
biliyorsun sıfırın değeri sağ tarafta katlanıyor
solumda yoksun...
önceleri gelgitler yaşıyordum
nedendir bilinmez, şimdilerde ise
gelgitmeler yaşıyorum

-sayıma gerek yok diyor kütüphane müdürü
olsun diyorum abaküs gibi yerimde saymalıyım
durmadan kendi ritmine bozuk atıyor kalbim
ölünecek bunca şeye inat diyorum
-soluma geç...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1423957/61-saniye.html>

Ego Kırımları

[italik] susmasaydım
konuşmayacaktım...[/italik]

kirlendik
dün artığı yaşamların avlusunda
anları ve yüzleri, yüz çiziklerimize gömerek...

ağla egom
burası melankolik kırıklar mâbedi
düşür anakronik cemrelerini, sunaklarımın duvarlarına
şimdi zaman
köhne sebepler gürültüsü
vahşi taylor yelelerinde rüzgâr taşıyor engebe dağlarım
yontuk toynak izleri bırakarak yüreğimin kovuklarına
bildik o en ensiz, lal aksanını sapan yap / kalbin şakağına
düşür göğü aklıma
yıldız dolsun içim...
devinip git
afili bensizliğine
yekpare adımların topuğunda erisin
göç beni senden...

aklımın soyut kavramları
tavırlar manifestosu
ağrılarım sancıyor, ruhumun korteks kesiklerinde
kerpiç dudaklarımda hazımsız sözler kalabalığı
uzağın karışık renkli çizgileri avuç içimden hasret içiyor
şah damarımdaki yakınlık
kalbimi yokluyor secde boylarında
yitik kelimelerimi umursuyor
ve yazgımdan çıkarıyor sabıkalı günahları
tek celsede bağışlanıyorum...

-imkansızlık, yenilginin ilk ve son coğrafyasıdır, ortasından nehirler geçen

ey! ben yanım
ey! ay çıkmazı
kısıtlı sevmeler döngüsü
kayboluşun parmak izlerinden tetiğe düşen
bir kurşun
bir kuşun bedeninde intihar eder
ve aklımda suretin ölür
senden bir tek sensizlik kırıkları
duvarların çatlak ve tanrısal
hep kendi gözlerinde uyanır eski bir cumba
kendi aynanda devasa bir ben
-için içimden özensiz

sütresi düşük
bir mevsim yalnızlığında
Eylül'ün iç çekişmeli yaraları ve göç
ölü biriktirici şair, paslı kalemiyle ruhunu diker
koyu renkli imgeler seçerek başkalarının hayatından
paçaları ıslak bir yağmur damlası
ışığın küllerinden toka
lifleri kopmuş karanlığımın siyah saçlarına
payıma düş ve bağışlanma
ey kördüğüm günah gravürleri

-ben kendime aitim, senin otlaklarında başka baharlar çiçeğe dursun

ey sevici
duy, sana bağırmam da
yak, yık
yeniden inşa et
bir kuyudan çıkarır gibi
kanlı gömleğime kavuşturur gibi
öp beni omurgasız ego kırımlarımdan
iyileşsin çocuk kalbim...

öp ki!
aynamın taraçasında
çocukluğumun saçlarını yeniden tarasın baba/annem...

-2010

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1424644/ego-kirimlari.html>

Kintsugi

[italik] ne yapıyorsun usta
parçalarımı topluyorum Teo
şiiirin sonunda birleştirip sanat olacağım[/italik]

açtım kapıyı kendime
hoş geldin yabancı dedim
yenilgiler savaşının galibi
-hoş geldin...

bitişik oda sendromu yaşıyorum sayın iyi giyimli
uyandım
vakit sıfırın altı
kırın döküntü bir sabah
sanki tüm dünya bitişiminde toplanmış da
-hep bir ağızdan yeni bir şarkı icat edecekler
ya da, yine bir kuşluk vakti, beni yeniden doğurup kundağa saracaklar
ben kimseyle bitişemem diyorum
bitişecek gücüm
kimselere ilişecek takatim tükendi
- yeniden evrile çevrile dövülemem size...

oldum olası
yaşamak adlı bir engel taşıyorum damarlarımda
bir sürü ötelere, bir sürü mavi el, bir sürü liman, bir sürü gemi
kıvrılıp kaybolan rayları saymıyorum bile
kimi bilinmezden gelir
kimi meçhule gider
kime sorsam kendimi, ruhumdaki yırtık haritayı gösteriyor
çirkince akıp ne varsaya karışan yüzümü...
bütün varışlara geç kalışım bundan mı diyorum
bundan mı bir güle esirgenirken, diğerine bağışlanmayışım
bundan mı bunca yıldır babamın kıyısında hınca hınç durduğum
en son bir kapı eşliğinden izliyordum
bir sürü cübbeli
bir sürü heykelci adamların
dillerinin kemiklerini kuşanarak nasılda barbarca savaştıklarını
sonrası zihinsel yırtılmalar
bir türlü dolmayan "Tanrısal boşluklar"
sonra iyi giyimli, iyi besili adamlar çocukluğuma indiler
yaşasın! dedi çocukluğum, yaşasın!
ardına kadar açtığı mahrumiyet kapısından sarkarak
bana kucak dolusu kelime mi getirdiniz..

gel otur dizime sevgili çocukluğum
seyredelim dünyanın çelişkili matematiğini
sıfırın değersizlik psikolojini
gel, biraz da yağmurun içindeki göğe aldanalım
kırmızının aklındaki güle
kapının içindeki odayı arala
odanın içindeki sessizliğin adımlarını takip et
hayatın içindeki yaşamak adlı köle
seni bana büyütmeden kendi parçalarını bul
-ve uçur serçe parmağını göğe...

ruhumun bir şeyi yok sayın iyi giyimli
sadece her şeye bir cevabı olup da
soru sormayan bir halkın yorgunuyum
sonradan öğrendim her insanın bir ederi olduğunu
kuzey ülkelerinde buna statü diyorlarmış
bende olmayınca biraz alınmış olabilirim naçizane

sanki içimize bir heykel oturmuş da
elinde iskarpela durmadan insan yontuyor
sanırım, artık statü gereği kimse terazi kullanmıyor konuşurken
sadece dillerinde fabrikasyon cümleler
çelikten seslerle yürüyorlar kalbime kalbime
buna da biraz içerlenmiş olabilirim
taş biriktirme diye bir hastalık mı olurmuş hiç
sanki insan biriktiriyorum
-sizin gibi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1524634/kintsugi.html>

Menteşe Yorgunluğu

[italik]

suyun ucundan tut Teo
birazdan babam kalkacak yüreğimden
abdest almak için... [/italik]

çok ileri gittiğim söyleniyor
korkunç atları geçtiğim
hatta evrenin mevsimsel boşluklarını bile
hatta yüzünüzün kuzeye bakan görünmez uçurumlarını
sözcükleri eğip büken dilinizin ölümcül kemiklerini
ve hatta kurak kalbinizin çöllerini bile geçtiğim
ardıma bile bakmadığım doğrudur
bilinsin istiyorum
bu dünya babamın yalınayak varamadığı bir yer
bu dünya babamın yorgun düştüğü
ve dimdik öldüğü gürültüler yumağı
gerisi bolca teferruat döngüsü
gerisi bıyıkları buz tutmuş bir fotoğraf karesi...

çocukluğumun en güzel oyuncağıydı ellerim
onlarla çok ileri giderdim
ne yoksa onu var eder
ve var olan ne varsa ceplerimde sakladım, babam hariç
dağları dağlara yaslar, güz kokulu yağmurlar sağardım
bir duvar arkası olurdu ellerim bana
kendimin kendisini arayıp durduğu bir saklambaç köşesi
hatta bazı geceler avucumda babamın korkusu
tanrıya sarılır öyle uyurdum
gelmeyeceğini bildiğim bu evin duvarları
neden sabır taşından örüldüğünü o vakit anladım
o vakit anladım avluda karayemiş ağacına yaslanmış anıların
-babam gibi ölümsüz olduğunu
milyon yıldır ellerimde biriktirdiğim bu his
bu rutubetli sayıklama nöbetleri
dal aksanlı sesimin kırıldığı o ağaç
ağacın içindeki ormanda kaybolan benim
suyun içinde bir havan, havanda durmadan dövülen benim
annemin gül diye kokladığı ellerimin yumruğa dönüşmeden önceydi
şimdi dişlerimde hep aynı kapı gıcirtısı
sanki zamanı aralıyor iki deli
biri babam
diğeri ellerim...

çok ileride anlayacağım
erken bildiklerinin yorgunudur insan, diyenle
kelimeleri ipe dizmek korkakların işidir, diyenin aynı kişi olduğunu
küçükken, hayretle menteşeleri izlerdim
minicik ellerinin koca kapıyı nasılda taşıdığını
tıpkı minicik ruhumun kocaman bir yaşamı
ve bilmediklerini sırtladığı gibi
aslında insan hep kendine yorgundur
kendi kapısına, kendi ellerine, kendi kalbine, kendi bildiğine
hoş geldin dediklerine, güle güle deme yorgunu
yine de hunharca sevmişiz
içimizdeki ağacın dallarını kimin kırdığına aldırmadan
aldırmadan, kanatlarımızdaki kırlangıçları kimin vurduğuna
aldırmadan, şairlerin kelimelerin içlerinde koşturdukları yalancı atlara
hep bir postacı olayım istedim
kendime dünyadan iyi haberler getireyim

-belki küçüklüğünden bir mektup...

insan çok ileri gidince anlıyormuş
içindeki kapının menteşeleri, babasının elleri olduğunu...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1562868/mentese-yorgunlugu.html>

Ah Rengi

[italik]
ey! dedim yücelerin yücesi
-ara sıra bize unutmayı hatırlat olur mu?[/italik]

biliyorum
dilimin bir ayarı olmalı
sesimin suya eğilmeyişini / hatırla
sonra o aldaniş duvarından düşüşünü çocukluğumun
dizlerimdeki uzayıp gidememenin prangaya dönüştüğü anı
çakalların dişlerindeki kan gıcirtısının
çürük bir tahtanın çıkardığı ürpertiye benzeyişini
-hatırla
tek başıma kaldığım
bir başıma savaştığım onca kalabalığı
yelkovana bir pencere açıp zamandan kaçma çabalarımızı
buruşturup çöpe attığımız nice yüzleri
miting meydanlarında satılan ideolojik yalanları
oysa ben elimdeki yaşamla,
elimdeki beyaz bayrakla,
elimdeki aş ile
su ile dünyaya haykırmak istemiştim
sadece haykırmak
daha ne kadar zulmün yörüngesinde yorulup duracaksın
-diye diye

-herkesin sırtında çuval dolusu ah taşıdığı
vaktin hunharca öğütüldüğü değirmendeydik
bir anımsayış çaldı kapımı
hatta her şey bir hatırlayışa dönüşüne kadar uzun
bir unutuşa dönüşene kadar kısa
dur dedim zamana
bak ağırlığınca mikrop ve insan dolaşıyor kanında
bu insan yalvarışlarının ortasında kifayetsiz bırakma kendini
sanki duaların içinde "beleşçi bir tanrı eli" gizli de
ne istersek hadsizliğimize bakmadan verecek
ve cenneti sadece günahsızların isteyebileceği bir anlayış
bir virüs dolaşıyor zihin koridorlarımızda
işte bu kadar yüzümüz diyorum, bu kadar bencil
işte bu kadar karanlığa benzemeye çalışıyoruz siyah düşünerek
-ışığın kaynağına hürmeti olmayan
aydınlığa ulaşamaz- demişti bir sokak tamircisi
bilirsin her aşk kendi içindeki tılsımını arar
ve yavaş yavaş kendinden uzaklaşma serüvenini
getir dedim omuzunu direnelim
savaşlar kan
güllere benzemek çok kırmızı
-çürümeler ah! rengi olmadan...

önce kaslarıyla direnir insan
sonra inanç ile
sonra kalemle, fikir ile, aşk ile
en son aldırış etmemekle, vazgeçişle direnir
dünyaya hiç uğramamış
bir yaşamın içinden geçip gitmemişçesine
ne bir doğruya karışmışçasına
ne de bir yanlışa
ne kalbini yaslamışçasına başka bir kalbe, ne elini
geriye bir tek siyah-beyaz dağınık taşlar kalmış
satranç tahtasındaki mezarlıkta devrik şah türbesi
-ve ah! matı...

oysa ne çok bilmıştim de, sesime gizlemiştim
bütün bu çarkların bir gün dönmeyeceğini

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1566067/ah-rengi.html>